

אגרות קפ"ד

"ב'יה, עה'ק יפו ת'י, ז' שבט תרפס"ט.

שלוי וברכתו לכבוד ידיך נפשי הרוב הנוון המפורהם, חופש גני נסתרות
ודולח פנינים ממעמקים, מושה פגחים הכהן שליט"א, שלו' למך ולתורתו,
לרווחו וגנותו ולכל אשר לו..."

ואנבי הגני עבד נמבר לרבים, לעבוד ולמשא, לעם ד' המה להכות שרשיו
על ארמת נחלתו, בתקות גאולה וחימם חדשים ורעננים, שהטיפול המעשִׁי
כל כך מרובה בהתקאה החודשה ממצב למצו, המתגלה מה בנקודת
חחים האמתיים של אומתנו, עד שמנע הוא בכח כסיפתו את העכבה
הרוחנית, אפילו אותה המוכרת לו לשפעת חייו ותונעתו, ואין צריך לומר
אותה הרואיה לו לתפארתו והשלמת צבינו, העולה במלות אין קץ".

"תקנותיו של כבוד גאנטו על אסיפות רבנים, הנן אצלי תמיד חולמות, שאין
בهم בעת, לדאבן לבנה, אפילו קסם של יווי המעריך איזה דמיין נאה".

"בתודעה עמוקה יישנים הם רועי עמו, לא מרוץ לב כי אם מחולשת
נשמה, אשר לא טעם ימים ושנים, ונם תקופות, מזון מהיה וمبرיא
באמת, שהוא רק המאור החי שבפנויות אור העליון שבאור תורה.
כשייתאפסו לאסיפה לא יהפו לעצם שום קווצר דעת וחלשת רוח, ולא
יאמונו לקול היהודים ההמוניים בורע ד'. את שולחן האסיפה יעתרו בוראו
באיזו חקירה של דבר הלכת, בענין קטן שבקטנים, מצד נושא חפני,
אלא שיתיה אויל גוזל ורחב מצד עומק התהבותות הנדרשות לפתרונה,
כמי שעושה 'מכינה מלאפי אלף' בכרי וחב כדי לעשות מהט-ברזל
אתה, או באיזה דבר אגדה שישבצו אותה ברעינות של מוסר רצין מן
החיים, של קבלה מגוננת או של פילוסופיה ישנה, ובזה יndl עוד היבוד
ההנקה בחאטמוספירה חרבנית, ומכאוב הדש יולד לציריות הנזילים של
נכפת ישראל, המתחפה בחבליה. לא כן, אהן, לא זו הדרך".

"לא כן, אהן, לא זו הדרך. לא נבקש בעת עדיין אסיפות, כי אם ספרות
ニסיד, באומל חד, חרב פיפיות, שנגפו וראשו ושני הודי הנם אותיות של
שם מלא, נחחק את הבשר התי, אשר לא אבד את מגלות הלבית להיות
מתחלחל ומתפקיד ומלא מורך. בתהבות של שפע רוח חדש עליון ונחל
עדינים ממוקור חכמת אלחים נרפא את פצעין, בצתמי דשא שבע טלי^{טלי}
אורות עליונות נעצור את זוב דמו, ורرم חיים חדשים ממוקור זו העולמים
יחל לזרום בקריב הדם התי, אשר יולד מהטון החיו והمبرיא, אשר נשיט
לו משדותות חכמת האמת, אשר יעבדו עי' מהצד קלא הנאמנים, נבו'
חיל, אהובי ד' ועמו, ומהונני בריונו וועלמו".

"זאת היא מטרתנו בצעדים מודדים מאד בהתקלה עיריכת 'הניר'. עליינו
להחל נזה, לעקוף ולשרש את הקוצים, מכל הצדדים, ולהכשיר את כנפת
ישראל לזרועה של אור הדש, אשר ינתן לנו את תנובתו כמו עילם, וביתר
שאת יש' נקיון וטוהר".